

Agricultural Policies in OECD Countries: Monitoring and Evaluation 2007

Summary in Danish

Landbrugspolitikker i OECD-lande: Overvågning og evaluering 2007

Sammendrag på dansk

- *Agricultural Policies in OECD Countries* tilbyder ajourførte vurderinger af landbrugsstøtte i OECD-området samt land-for-land analyse af landbrugspolitikker.
- Rapporten viser, at samtidig med at statsstøtte til landbruget er faldet i OECD-området siden 1980'erne, forbliver den stadig betydelig om end med meget store udsving blandt lande.
- Rapporten gennemgår også nogle af de seneste udviklinger af betydning indenfor landbrugspolitik, inklusive ændringer i Europas C.A.P. og revisioner i Japan og Korea, samt mulige fremtidige udviklinger i landbrugspolitikken i USA og Schweiz.

Landbrugspolitikker blev i 2006 implementeret på grund af generelt stærkere verdenspriser på landbrugsråvarer og den fortsatte svækkelse af den amerikanske dollar. På den hjemlige front medførte reformen en yderligere afkobling af støtte i Den Europæiske Union gennem enkeltbetalingssystemet. Både Korea og Japan har for nylig indgået aftale om politiske reformforanstaltninger, mens USA er i gang med at foreslå en ny landbrugslovgivning, der skal erstatte den nuværende Farm Bill (Landbrugslov). Mange lande er i gang med at udvikle politikker, der skal stimulere biobrændselsproduktionen. Indtil videre er det under de igangværende forhandlinger hen imod en Doha udviklingsrunde (DDA) ikke lykkedes at nå til enighed til trods for omfattende forhandlinger, og som resultat heraf forblev situationen i den multilaterale handelspolitik i stor udstrækning uændret.

Som en andel af gårdens bruttoindtægter, faldt det estimerede støtteniveau i OECD-området (%PSE) fra et gennemsnit på 38% af indtægterne i 1986-88 til 29% i 2004-06. I 2006 var %PSE på 27% - et fald på to procentpoint fra 2005. Men der har kun været en lille ændring i niveauet af producentstøtte siden slutningen af 1990'erne for OECD som helhed. I den allerseneste periode skete der en udvikling omkring måden, hvorpå støtten gives til producenter - gennem et mærkbart skift væk fra foranstaltninger sammenkædet med produktionen af specifikke råvarer. Men til trods for en anseelig reduktion dominerer produktionssammenkædede foranstaltninger stadig producentstøtten i de fleste lande. Derudover har der kun været en begrænset udvikling hen imod politikker, hvis mål er klart definerede målsætninger og modtagere. En bedre målretning af politikker ville øge deres effektivitet i imødekommelsen af hjemlige målsætninger, intensivere effektiviteten og forbedre gennemslagskraften.

[Til trods for nogen reduktion bliver landbruget i OECD fortsat karakteriseret ved høj støtte](#)

I 2006 blev producentstøtten i OECD-området vurderet til USD 268 milliarder eller EUR 214 milliarder og udgjorde 27% af gårdens indtægter. I perioden 2004-06 har der relativt til 1986-88 været en reduktion i støtten som en del af gårdens indtægter. Sammen med støtte til generelle serviceydelser til landbruget så som forskning, infrastruktur, kontrol samt marketing og salgsfremmende foranstaltninger, svarede den totale støtte til landbrugssektoren (% TSE) til 1,1% af BNP i OECD i 2004-06, hvilket er under halvdelen af gennemsnittet på 2,5% i 1986-88.

[Graf 2.1. Udvikling af OECD producentstøtteestimat \(% PSE\), nominel beskyttelseskoefficient \(NPCp\) og nominel hjælpekoeficient \(NACp\)](#)

Der er fortsat store forskelle i støtteniveauet blandt lande

Samtidig med at støtten er faldet sammenlignet med 1986-88, er der stadig store forskelle i støtteniveauet blandt lande. Producentstøtten var i 2004-06 på omkring 1% af gårdens indtægter i New Zealand og 5% i Australien. Den var på 14% i USA og Mexico, 22% i Canada og 24% i Tyrkiet. Ved 34% var støtteniveauet i Den Europæiske Union 5 procentpoint over gennemsnittet i OECD. Støtten var på 55% af gårdens indtægter i Japan og mere end 60% på Island, i Norge, Korea og Schweiz.

Fremgang i reducere af støtteniveau forbliver uens tværs over lande

Siden 1986-88 er producentstøtten som en procentdel af gårdens indtægter faldet mest i Canada, Mexico (siden 1991-93) og New Zealand. Blandt lande med høj støtte har de største reduktioner vist sig på Island, i Schweiz og Japan. Den totale støtte til landbruget udtrykt som andel af BNP er også faldet i alle OECD-lande, hvorimod den høje andel af total støtte i Tyrkiet afspejler den store landbrugssektor og det relativt lave BNP.

Der er sket større fremgang i ændring af måden, hvorpå støtten gives til producenter

Andelen af de mest produktions- og handelsforvridende former for støtte – de, der er sammenkædet med udbytte eller variable tilførsler – er faldet fra 86% af producentstøtten i 1986-88 til 64% i 2004-06 i OECD-området. En nedgang i produktionssammenkædet støtte (inklusive markedsprisstøtte, der især afspejler foranstaltninger ved grænsebeskyttelse) kan også ses ved en betydelig reduktion i afstanden mellem hjemlige producenter og priser ved grænsen (som målt ved producentens nominelle beskyttelseskoefficient, NPC). I 1986-88 var de gennemsnitlige producentpriser i OECD 51% højere end priserne ved grænsen, inden afstanden i 2004-06 var halveret til 25%. De største reduktioner i afstanden er sket i Schweiz, Norge og Island, men producentpriser er stadig mere end dobbelt så store som priser ved grænsen i disse lande, og dette gælder også for Japan og Korea. Reduktioner i de mest forvridende former for støtte er blevet fulgt af stigninger baseret på aktuelt eller ikke-aktuelt område, antal dyr, indtægter eller indkomster. Indenfor de allerseneeste år er betydningen af betalinger, der ikke kræver nogen som helst produktion, vokset. Tværs-overensstemmelsesforhold, især miljømæssige, hører i stigende grad til betalinger.

Fig. 2.2. Producentstøtteestimat pr. land

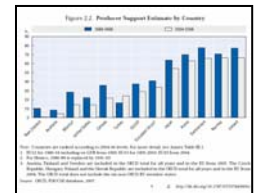
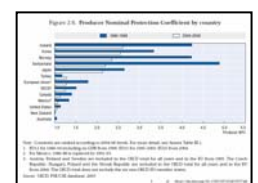

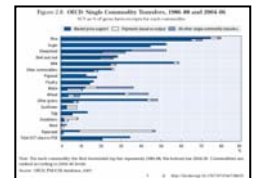
Fig. 2.6. Producent NPC pr. land

Størst støtte går stadig til specifikke råvarer men politikker, der tillader producenter mere fleksibilitet, vokser i betydning.

Enkeltråvareoverførsler (SCT) forbliver den vigtigste komponent af PSE, selvom andelen heraf i total producentstøtte faldt fra 88% i 1986-88 til 64% i 2004-06. Faldet i overførsler rettet mod en enkelt råvare har været ujævnt tværs over råvarer. Selv om SCT-andelen i producentindtægter fra mælk, æg, korn og olieholdige frø faldt med over halvdelen, har andre traditionelt højt beskyttede sektorer så som ris og sukker kun mærket en lille nedgang (de forbliver råvarerne med den højeste procent SCT og NPC). Støtten har i løbet af årene udviklet sig hen imod budgetmæssige betalinger, der er mindre bundet af en specifik råvareproduktion (og derfor ikke i SCT), enten ved at tillade, at en gruppe råvarer (eller alle råvarer) er berettiget til betaling eller ved ikke at have et produktionskrav om at modtage betaling.

[Fig. 2.8. OECD: Enkeltråvareoverførsel pr. råvare](#)

En række vigtige politiske ændringer blev implementeret i løbet af 2005 og 2006...

Implementeringen i 2003 af den fælles landbrugspolitikreform (CAP) fortsatte i EU med indførelsen af enkeltbetalingsystemet, der startede i 2005 og udvidelsen af reformen til sukkersektoren i 2006. En ny landdistriktudviklingslov blev vedtaget for perioden 2007-13 med EU-lande, der udvikler sine implementeringssprogrammer. Island erstatter gradvist mælkebetalinger baseret på udbytte med pr. antal dyr-betalinger (2005-12). I Japan blev der oprettet en ny grundplan for fødevarer, landbrug og landdistrikter. Én af dens funktioner var introduktionen, fra 2007, af nye direkte betalinger, som vil give producenterne mere fleksibilitet i produktionsbeslutninger. Korea begyndte at implementere revisioner i sin rispolitik, der omfatter afskaffelse af offentlige indkøb og indførelse af direkte betalinger. Schweiz udfaser gradvist produktionssystemet med mælkekvoter.

... og nogle nye ændringer er under overvejelse

USA er i det sidste år af 2002-07 Farm Bill, og forslag til den nye Farm Bill er på vej. Forslagene til ny landbrugspolitik for 2007-11 (AP 2011) fra Schweiz indebærer en yderligere afstand til foranstaltninger, der støtter råvarepriser.

Multilaterale landbrugshandelsforhandlinger blev genoptaget, men et succesfuldt udbytte forbliver svært opnåeligt

Doha udviklingsrunden (DDA) af handelsforhandlinger fortsatte under ledelse af WHO, men man nåede ikke til en konklusion, og forhandlinger om bilaterale og regionale handelsaftaler intensiveredes. Fremgang i de

multilaterale handelsforhandlinger ville give et øget incitament til yderligere landbrugspolitisk reform.

© OECD 2007

Dette sammendrag er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af dette sammendrag er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Sammendrag på flere sprog er oversatte uddrag af OECD publikationer, der oprindeligt blev publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop/

For yderligere oplysninger kan man kontakte afdelingen OECD Rettigheder og Oversættelser, Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation på: rights@oecd.org eller pr. fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Besøg vores website www.oecd.org/rights/

